

פרק ו – רצח בנימין ורוזה בשנתה החמישית של קאטרינה בבית

שמותיהם של רוזה ובנימין נזכרים לראשונה בפרק זה. קאטרינה מתחברת עם הילדים, ומספרת להם על חייה בכפר. היא פוגשת בבן דודה, קריל, שחיפש אותה לצורך ממון לאביה, הוא מביא ידיעות מהכפר הממחישות לה עד כמה היא השתנתה.

רצח בנימין: בכל פסח רוצחים יהודי, וכעת נבחר בנימין, באמתלה שסירב למכור בהקפה לאחד האיכרים. עמ' 31 עד הסוף - קטרינה מופתעת ממנהגי האבלות של היהודים, המבטאים השלמה עם המצב. במשך השבעה, קאטרינה פורשת לחדרה ומתאבלת על אהובה. קאטרינה מתנתקת ממכריה וממנהגיה ומתקרבת לרוזה: רוזה פונה אליה בצר לה, נותנת בה אמון וחולקת עמה את חייה: רוזה עובדת בחנות וקטרינה בבית. היא מאמצת את אורח חייהם ושפתם של היהודים.

תוך כדי, היא מגלה **שאביה מת**, רוזה מצווה עליה להתאבל עליו בשל מצוות כיבוד האב, אך בזמן האבל קאטרינה מתאבלת על אהבתה ולא על אביה.

היא חולמת חלומות בהם מלאכים שחורים וציפורים טורפות, וכשהיא מקיצה ריח דם מקיף אותה. תגובתה של רוזה על החלומות – "מה את רוצה, הם תמיד אורבים לנו". ואכן, החלום מרמז על הבאות - בחנוכה פרצו בריונים לחנויות יהודיות, והותירו אחריהם 21 הרוגים, וביניהם רוזה. קאטרינה נשבעת על קברה של רוזה לא לנטוש את הילדים. היא ממשיכה לראות אותה בעיני רוחה ולשוחח עימה שיחות נפש. היא חשה שלמדה ממנה עוז ואורך רוח.

פרק ז - הפרדה מהילדים. תם פרק חייה עם רוזה ובני משפחתה

עמ' 35 – הסוף: קאטרינה מגדלת את הילדים. איש לא בא לבקר. היא חוששת מגל האנטישמיות ההולך וגובר **ומחליטה לעזוב** לפני שיקרה אסון. היא עוברת עם הילדים לכפר רוטני. הילדים מתחילים לדבר בשפת הרוותנים, אך קאטרינה עונה להם ביידיש לבל ישכחו את שפתם. היא מנסה לשמור על כשרות תחילה, ולהזכיר להם להתפלל אך בהמשך נשברת. היא שותה כדי להשתחרר מהפחד ומדברת עם הילדים על הצורך להיות חסונים ולהכות את הרשעים. הילדים עובדים בערוגות כדי להתחזק ולהתחנך וחיים (ונראים) כילדי האיכרים. קאטרינה מנסה לשלב בין העולם הגויי לעולם היהודי, היא מנסה לשמור בהם את הרוח היהודית, בכך שהיא מדברת עימם ביידיש ומשגיחה שהם יתפללו, ואילו לצד זה היא מנסה לחסן אותם, כדי שירכשו כוח פיזי כמו ילדי הכפר ויוכלו להגן על עצמם בשעת הצורך.

יום אחד מופיעה גיטתה של רוזה, מלווה בשני בריונים רוטנים, לאחר שהיא נוזפת בקאטרינה על כך שגנבה את הילדים, **הבריונים עוקרים מקאטרינה את הילדים בכוח (הילדים מתנגדים ומנסים לברוח), והיא נותרת לבדה.**

פרק ח – מאריה; הני ; פגישה, עבודה בביתה ופרידה

קריאה 41-42: סיכום: קאטרינה עוזבת את הכפר ופוגשת בבית המרזח במאריה שתובעת ממנה להיות אמיצה ולעשות כרצונה. **מאריה** עצמה לא פחדה מדבר, לא אחת הסתבכה (הריונות, הפלות) אך רק יצאה חזקה וחצופה יותר. יוצאת למסעות כל אימת שמתחשק לה. קטרינה יודעת שהיא לא בשלה למסעות. פורשת את תפיסת עולמה: "עליך ללמוד להקשיב לרצונותייך ולא להתחשב באיש." לגנוב אם ברצונה, לשכב עם בחור שמצא חן בעיניה. "הרצון האמיתי איננו יודע מעצורים". היא בזה ליהודים כי לא נהגו לקחת סיכון אלא דבקו בחיים.

אנלוגיה: מריה שהיא דמות משנית ביצירה, מאירה את דמותה של קאטרינה באמצעות הניגוד שביניהן. עצם העובדה שהיא לא השתנתה מאירה את השינוי שחל בקאטרינה במהלך חייה. שתיהן באות מרקע שווה. הן פרימיטיביות, שתיהן גדלו על ברכי האנטישמיות השורשית, שתיהן אלימות, שתיהן חסרות מעצורים מוסריים, שתיהן עובדות לעתים אצל יהודים. אך למרות קווי הדמיון יש ביניהן הבדל משמעותי: